

ГЛАВА 18

ЖИВОТЪТ НА ДРУГ СТАРЕЦ, КОЙТО СПЯЛ С ЛЪВОВЕТЕ

*"Заради нашите грехове ние
сме станали робни."*

авва Полихроний друг път ни разказа за още един старец, живял в манастира на авва Петър. Той често се отдалечавал на брега на св. р. Йордан и, оставайки там, лягал да спи в леговищата на лъвовете. Веднъж, като намерил две лъвчета в пещерата, той ги пренесъл със своята мантия в църква. "Ако ние спазвахме заповедите на нашия Господ Иисус Христос, казал той, то зверовете биха се бояли от нас. Но заради нашите грехове ние станавме робни и сега по-скоро ние се боим от тях."

И братята, като се поучили от това, се отдалечили в своите пещери.

ГЛАВА 19

РАЗКАЗ НА АВВА ИЛИЯ ЗА СЕБЕ СИ

"О, БЕДНО ЧОВЕЧЕСТВО..."

еднъж се намирах в пещерата близо до р. Йордан, разказа ни за себе си авва Илия воск, за да нямам общение с авва Макарий, Йерусалимски епископ. В това време, в шестия час на деня (по обяд) в най-силния пек някой ми почука в пещерата. Аз излязох и видях жена. "Какво ти трябва" - й казах аз. "Отче мой, и аз провеждам такъв живот, както и ти. Моята малка пещера не е по-далеч от един хвърлей камък от тебе." И тя ми показа място малко по на юг. "Преминвайки тази пустиня, продължи тя, аз почувствувах жажда от силния пек. Стори милост, дай ми малко вода."

Като изнесох канче, аз й подадох. Тя се напи и аз я отпуснах. След нейното отдалечаване дяволът възбуди в мене плътска борба и ми внуши нечисти мисли. Изнемощял в борбата и нямайки сили да понеса плътското разпалване, аз взех посоха, излязох от пещерата в такова време, когато от пека самите камъни се нагорещяваха, и побързах след жената, за да удовлетвори своята страст. Намирах се на разстояние на не повече от една стадия. Страстта пламтеше в мене. Изведнъж изпаднах в особено състояние и видях, че земята се разтвори и ме погълна. И ето, виждам: лежат мъртви тела, изгнили, разложили се, излъчващи нетърпимо зловоние... Някой, сияейки от све-